

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI SVET

Komisija za kulturo, znanost, šolstvo in šport

Številka: 060-08-6/2021/8
Datum: 6. 5. 2021

P r e d l o g

Z A P I S N I K

35. seje Komisije Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport, ki je bila 22. 4. 2021 ob 9.00, prek aplikacije Cisco Webex Meeting.

Seja se je začela ob 9.00 in končala ob 11.37.

Prisotni:

- predsednik: Branimir Štrukelj
- člani: Dejan Crnek, Rajko Fajt, Tone Hrovat, dr. Matjaž Gams, dr. Branka Kalenić Ramšak, Janoš Kern, Bojan Režun, mag. Miroslav Ribič in Matjaž Švagan.

Ostali prisotni: mag. Marko Koprivc (Državni zbor), dr. Tomaž Boh in Bronka Straus (Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport), prof. dr. Janja Hojnik (Rektorska konferenca Slovenije), prof. dr. Gregor Anderluh (KOSRIS), prof.dr. Peter Štih (SAZU), Jože Pungerčar (SVIZ Slovenije), dr. Ignacija Fridl Jarc in Marko Jenšterle (Ministrstvo za kulturo), Matej Žnuderl in Štefan Kušar (Zveza društev slepih in slabovidnih Slovenije), Kristina M. Pučnik (Lektorsko društvo Slovenije) in Simon Dobrišek (Slovensko društvo za jezikovne tehnologije).

Predlagan je bil naslednji dnevni red:

1. Potrditev zapisnika 34. redne seje komisije
 - Gradivo: predlog zapisnika.
2. Predlog zakona o znanstvenoraziskovalni in inovacijski dejavnosti (ZZrID), druga obravnava, EPA 1723-VIII
 - Gradivo: predlog zakona.
3. Predlog resolucije o nacionalnem programu za jezikovno politiko 2021–2025 (ReNPJP21–25), EPA 1734-VIII
 - Gradivo: predlog zakona.
4. Razno.
 - Gradivo: pobuda za ureditev financiranja Botaničnega vrta Univerze v Ljubljani.

Predlog dnevnega reda je bil sprejet (10 ZA, 0 PROTI).

AD 1)

Komisija je obravnavala Predlog zakona o znanstvenoraziskovalni in inovacijski dejavnosti (ZZrID), ki ga je skupina poslank in poslancev s prvopodpisanim mag. Markom Koprivcem predložila v obravnavo v Državni zbor.

Uvodoma je predlagatelj predstavil razlog za vložitev t. i. poslanskega predloga zakona. Besedilo predloga zakona je bilo usklajeno z vsemi deležniki in pripravljeno za sprejem na Vladi 2020. Zaradi predčasnega zaključka mandata Vlade je bil postopek sprejemanja predloga zakona ustavljen in kljub pozivom Vlada v enem letu predloga zakona še ni predložila v zakonodajni postopek. Vsebina predloga zakona je usmerjena v uresničevanje Resolucije o raziskovalni in inovacijski strategiji Slovenije 2011–2020, ki jo je Državni zbor sprejel 2011. Cilji zakona so povečanje družbene vloge in učinkovitosti znanstvenoraziskovalne dejavnosti na vseh področjih, uravnotežen razvoj vseh znanstvenih disciplin ter spodbujanje interdisciplinarnega raziskovanja, dvig odgovornosti za znanstvenoraziskovalno in inovacijsko dejavnost na raven celotne Vlade oz. posameznih resorjev, spodbujanje internacionalizacije raziskav, tehnološkega razvoja in inovacij, povečanje državnih proračunskih sredstev za znanstvenoraziskovalno dejavnost na najmanj 1 % BDP in krepitev strateških naložb v znanstvenoraziskovalno in inovacijsko dejavnost z javnimi sredstvi, ki bodo spodbujala povečanje obsega podjetniških vlaganj, zagotavljanje ustrezne svobode raziskovanja in avtonomije javnim raziskovalnim in visokošolskih zavodom, ustvarjanje pogojev za kakovostno usmerjanje in neodvisno vrednotenje ter spremljanje znanstvenoraziskovalne dejavnosti, ustvarjanje pogojev za izvajanje mednarodno primerljivih postopkov ocenjevanja in dodeljevanja sredstev iz državnega proračuna, vzpostavitev pogojev za uveljavljanje raziskovalcev ob začetku kariere in odpiranje novih raziskovalnih področij skladno z institucionalnimi strategijami razvoja, spodbujanje delovanja razvojnih jeder v znanosti, gospodarstvu in družbi na področjih, ki so temelj dolgoročnega gospodarskega in družbenega razvoja, povečanje prenosa znanja, raziskovalnih rezultatov in tehnologij na vsa področja gospodarskega in družbenega razvoja ter spodbujanje na znanosti temelječega inoviranja in aktivno interdisciplinarno, medsektorsko in mednarodno sodelovanje. Z zakonom se predlaga oblikovanje Razvojnega sveta Republike Slovenije kot strokovno posvetovalnega vladnega telesa. Predlog opredeljuje uvedbo stabilnega financiranja znanstvenoraziskovalne dejavnosti tako, da se proračunska sredstva povečajo na 1% BDP, z letno rastjo za 0,1% BDP. Stabilno financiranje sestavljajo štiri stebri, institucionalni, programski, razvojni in steber programov nacionalnih raziskav. Predlagana je možnost nagrajevanja raziskovalcev do dvakratnika osnovne plače, če so za to zagotovljena sicer nedržavna proračunska sredstva. Predlaga se vzpostavitev Nacionalnega sveta za integriteto v znanosti in ureditev odprtega dostopa do raziskovalne infrastrukture na javnih raziskovalnih organizacijah, skladne z Nacionalno strategijo odprtega dostopa do znanstvenih objav in raziskovalnih podatkov v Sloveniji 2015–2020. Na novo se opredeljuje javna služba v znanstvenoraziskovalni dejavnosti, ki naj predstavlja vso znanstvenoraziskovalno, infrastrukturno dejavnost in z njima povezani strokovno in podporno dejavnost, s katero javne raziskovalne organizacije v javnem interesu uresničujejo svoje temeljno poslanstvo. Za znanstvenoraziskovalno dejavnost je neodvisnost, še posebej od političnega vpliva, ključnega pomena. Izvajanje aktivnosti znotraj agencije pomeni zagotavljanje neodvisnosti od političnih sprememb in predvsem dolgoročno stabilnost sistema – neodvisna agencija zagotavlja neodvisen

izbor in vodenje financiranja raziskovalne dejavnosti, pomembna je tudi z vidika ločevanja ravni politik, za katero je odgovorno ministrstvo, pristojno za znanost, od izvajalske ravni, ki jo pokriva agencija. Ob pripombah Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora glede nomotehničnih rešitev, razumevanja vsebine presoje, jezika in z vidika njegove skladnosti z Ustavo in pravnim sistemom je predlagatelj posebej poudaril, da bo predlagal ustrezne spremembe in dopolnitve besedila predloga zakona z nekaterimi boljšimi, primernejšimi in vsebinsko utemeljenejšimi rešitvami.

Komisija se je seznanila s stališčem Vlade, ki predloga zakona ne podpira zaradi določenih vsebinsko nesprejemljivih rešitev, čeprav se strinja s ključnimi usmeritvami zakona, kot so stabilno financiranje, transparentnost postopkov, povezovanje področij znanosti in inovacij itd. Pri tem zlasti opozarja na 13. člen, ki mdr. predvideva, če je v posameznem letu rast BDP negativna, se iz proračuna za financiranje znanstvenoraziskovalne dejavnosti zagotavljajo sredstva najmanj v višini sredstev za ta namen leta 2021. Vlada ocenjuje, da tako zapisana določba pomeni veliko tveganje za doseg cilja glede sredstev v višini 1 % BDP za znanstvenoraziskovalno dejavnost, saj bodo 2021 sredstva predstavljala le okoli 0,5 % BDP, kar bi destabiliziralo področje znanstvenoraziskovalne dejavnosti. Manjkajo določbe o možnosti kombiniranja različnih sredstev za znanstvenoraziskovalno dejavnost (zlasti sredstev centralnih programov EU, sredstev kohezijske politike in sredstev integralnega proračuna). Zakon v določenih členih vsebuje omejitve za vodje raziskovalnih programov ali projektov, ki so vezane na izpolnjevanje pogojev za starostno upokožitev. Vlada meni, da takšna ureditev lahko predstavlja diskriminacijo na podlagi starosti. Predlog zakona ne vsebuje določb o prenosu premoženja z države na javne raziskovalne zavode (JRZ). Deležniki z znanstvenoraziskovalnega področja pa opozarjajo, da je lastništvo premoženja ključno za avtonomno razpolaganje zavodov s premoženjem in uravnavanjem razvoja institucij; obenem poudarjajo, da bi to pomenilo statusno izenačitev javnih raziskovalnih zavodov z univerzami, ki so že lastnice premoženja. Zakon določa minimalne pogoje za pridobitev stabilnega financiranja pravnim osebam, ki niso javne raziskovalne organizacije, zato obstaja tveganje, da so določbe diskriminatorne in neustavne, saj tak sistem ne vključuje javnih zavodov, ustanovljenih na podlagi druge zakonodaje in zasebnih subjektov. Kot problem je izpostavila tudi določbe, po katerih ustanovitelj daje soglasje k statutu JRZ, ki ga sicer sprejme upravni odbor zavoda, ter soglasje k imenovanju in razrešitvi direktorja zavoda. Vlada ocenjuje, da je to v nasprotju z izraženimi stališči glede povečevanja avtonomije JRZ.

Komisija se je seznanila tudi s stališčem Slovenske akademije znanosti in umetnosti (SAZU), ki se je osredotočilo na ustanovitev Nacionalnega sveta za etiko in integriteto v znanosti s sedežem na SAZU. Podprl je nastanek novega systemskega zakona o znanstvenoraziskovalni dejavnosti, ki je potreboval več let - v tem obdobju se je zamenjalo kar nekaj ministrov, pristojnih za znanost. Priprave na oblikovanje sveta za etiko in integriteto v znanosti so trajale vse od leta 2016, ko sta SAZU in pristojno ministrstvo ustanovila poseben svet za pripravo vsebinskih izhodišč za ustanovitev omenjenega sveta, ki je 2017 sprejel priporočila glede nalog, vsebine in normativnih podlag za oblikovanje sveta. Na podlagi priporočil predlog zakona opredeljuje Nacionalni svet za etiko in integriteto v znanosti kot neodvisno telo, predsednik SAZU izbere člane sveta na podlagi predlogov, ki jih posredujejo institucije, ki so zastopane v svetu, financiranje je zagotovljeno iz proračuna v obliki dodatnih sredstev, in ne v deležu sredstev, namenjenih za delovanje SAZU.

Predstavnik SAZU pa je ob tem opozoril, da zakon ne ureja ustanoviteljstva nacionalnega sveta.

Komisija se je seznanila s stališčem Koordinacije samostojnih raziskovalnih inštitutov Slovenije (KoSRIS). Predstavnik je uvodoma izpostavil problematiko njihovega statusa javnih zavodov, predvsem zaradi posebnosti znanstvenoraziskovalne dejavnosti, na kar opozarjajo že desetletja. Pri nastajanju systemskega zakona so vseskozi sodelovali, zato pričakujejo, da bodo vse posebnosti njihove dejavnosti ustrezno opredeljene v zakonu. Pojasnil je, da so skupaj z Rektorsko konferenco in SVIZ v zadnjem letu predlog zakona, ki ga je pripravila prejšnja Vlada in zdaj predlagala poslanska skupina, še dodelovali in uskladili določena vprašanja iz prejšnjega predloga. Posebej je izpostavil izjemen pomen avtonomnega statusa (vprašanje premoženja, aktov, vodstev) JRZ, ki v poslanskem predlogu ni ustrezno urejen; predlagana varovalka financiranja v primeru negativne rasti BDP ni primerna zlasti, ker so bili v znanstvenoraziskovalni dejavnosti v zadnji krizi soočeni s precejšnjim zmanjšanjem proračunskih sredstev, šele po 10 letih se je proračunski delež vrnil na predkrizno raven. Kot pomembno je izpostavil zakonsko podpiranje odlične znanosti na transparenten način, institucije naj se ne bi samoevalvirale, ampak bi bile evalvacije prek mednarodnih neodvisnih pregledov; nediskriminiranje raziskovalcev glede na spol in starost ter tudi vključenost mlajših raziskovalcev v razpisni sistem, ocenil je, da je stratificiranost razpisov za projekte zelo pomembna. Pomembna je tudi opredelitev načina prehoda na nov način organiziranja in financiranja znanstvenoraziskovalne dejavnosti v končnih določbah, obenem pa nov zakon JRZ prinaša več avtonomije in hkrati tudi večjo odgovornost. KoSRIS pozdravlja nov systemski zakon za področje znanstvenoraziskovalne dejavnosti, vendar so do obravnavanega poslanskega predloga zadržani, saj je vladni predlog bolj dodelan in usklajen s deležniki s področja znanstvenoraziskovalne dejavnosti.

Komisija se je seznanila s stališčem SVIZ, ki je prav tako sodeloval v usklajevanjih za izboljšano varianto zakona, ki naj bi bil zdaj še v zadnjem medresorskem usklajevanju. Ocenjuje, da bi se lahko že usklajene spremembe in dopolnitve med deležniki s področja znanstvenoraziskovalne dejavnosti k prvotnemu predlogu zakona integrirale v taisti predlog zakona, ki ga je zakonodajni postopek vložila skupina poslancev, za čimprejšnje sprejetje zakona.

Člani komisije so v razpravi izpostavili, da je končno po večletnih prizadevanjih in poskusom več Vlad sprejetje systemskega zakona o znanstvenoraziskovalni dejavnosti ključno za razvoj dejavnosti same in družbe kot celote. Podprli so prizadevanja za usklajeno oblikovanje zakona, ki bo omogočil kakovostne rešitve na znanstvenoraziskovalnem in inovacijskem področju. Posebna skrb mora biti namenjena stabilnemu financiranju in vzpostavitvi enakopravnih pogojev za znanstvenoraziskovalno delo za vse raziskovalce. Vsekakor pa ostaja še nekaj odprtih vprašanj kot npr. v zvezi s premoženjem vseh zavodov, ki ga ureja drug zakon oz. mora predlog zakona opredeliti jasen prehod med obstoječim stanjem in novimi statusnimi rešitvami.

Komisija je opozorila na dolgotrajnost sprejemanja systemskega zakona, ki zdaj obstaja v dveh variantah. Poslanski predlog v celoti povzema predlog zakona, ki ga je pripravila prejšnja Vlada, v pripravi pa je predlog zakona, ki v celoti temelji na že obstoječem predlogu, ki naj bi bil v delu spremenjen in dopolnjen z nekaterimi

drugačnimi rešitvami, usklajenimi med deležniki na področju znanstveno raziskovalne dejavnosti. Pri tem je komisija izpostavila, da novega besedila predloga ni javno dostopnega oz. je v zadnjih medresorskih usklajevanjih. Ocenjuje tudi, da bi bilo za čimprejšnje sprejetje dolgo pričakovanega zakona t. i. poslanski predlog zakona spremeniti oz. dopolniti z že usklajenimi rešitvami z deležniki z znanstvenoraziskovalnega področja. Ker pa ni mogoče prezreti, da je tudi ta zakon postal del političnega prestiža med svojimi predlagatelji, komisija ni sprejela mnenja k predlogu zakonu, saj pričakuje, da se bodo predlagatelji najprej dogovorili, katera varianta predloga zakona ne samo, da ima v zakonodajnem postopku največ podpore, ampak je tudi bolj kakovostna.

Komisija je sprejela (3 ZA, 2 PROTI) naslednji **s k l e p**:

- **Komisija se je s predlogom zakona le seznanila. Ugotavlja, da obstajata dve varianti po vsebini in besedilu istega predloga, zato želi predlagateljem obeh variant omogočiti, da se dogovorita, na kakšen način bosta nadaljevala zakonodajni postopek za čimprejšnje sprejetje zakona.**

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Branimir Štrukelj.

AD 2)

Komisija je obravnavala Predlog resolucije o nacionalnem programu za jezikovno politiko 2021–2025 (ReNPJP21–25), ki jo je Vlada predložila v obravnavo v Državni zbor.

Komisija se je seznanila z vsebino in namenom Resolucije o nacionalnem programu za jezikovno politiko 2021–2025 (v nadaljevanju: resolucija). Resolucija je pomemben strateški dokument, ker zagotavlja stroki in politiki trdno podlago za preiščeno in sistematično usmerjanje jezikovne situacije v družbi. Osredotoča se na področja jezikovnega izobraževanja in jezikovne opremljenosti, na splošno jezikovno kulturo in jezikovno krajino, zakonodajne in druge pravno veljavne dokumente slovenske jezikovne politike. V splošnem resolucija sledi tudi jezikovnim usmeritvam Strategije razvoja Slovenije 2030, to je zagotovitev kakovostnega jezikovnega življenja za vse. Resolucija naslavlja nekatere izzive, ki sta jih prepoznala tako stroka kot politika. Stanje, vplivi in učinki jezikovne politike se izrazito kažejo v jezikovni kulturi in jezikovni krajini države. Zakonodaja, ki ureja javno rabo slovenščine, je premalo zavezujoča in učinkovita, mestoma nejasna dopušča različne interpretacije. Povečati je treba nadzor in ukrepanje pristojnih inšpekcijskih služb, obenem pa okrepiti ozaveščanje o pomenu in vlogi javne rabe slovenščine, še zlasti v javnih medijih. Resolucija izpostavlja jezikovno izobraževanje kot kompleksno področje jezikovne politike: v usklajeno celoto povezuje slovenščino kot prvi jezik v Sloveniji, slovenščino kot prvi jezik po svetu, slovenščino kot drugi jezik, jezike italijanske in madžarske narodne skupnosti ter romske skupnosti, jezike pripadnikov različnih manjšinskih etničnih skupnosti, jezike priseljenskih skupnosti, tuje jezike, osebe s posebnimi potrebami in prilagojenimi načini sporazumevanja, jezik v visokem šolstvu itn. Pri tem je nujno sodelovanje vseh relevantnih deležnikov na tem področju s ciljem zagotavljanja enakopravne družbene participacije za vse govorce, tudi z medkulturnega vidika. Na področju jezikovne opremljenosti resolucija prepozna

izzive, na katere je nujno hitro in učinkovito ukrepanje. Razvoj informacijskih in komunikacijskih tehnologij ustvarja globalizirano okolje, v katerem bi lahko zaradi zaostanka pri tehnološkem razvoju posamezni jeziki postali manj privlačni in konkurenčni in s tem dolgoročno ogroženi. Zato mora biti tudi slovenski jezik čim bolj prisoten na svetovnem spletu, razviti mora sodobne digitalne vire in jezikovnotehnološka orodja. Slovenščina je notranje celovit, družbeno in strukturno neokrnjen ter razvojno odprt jezik. Država mora še naprej zagotavljati uporabo in razvoj slovenščine na vseh področjih javnega življenja znotraj slovenske države, na območjih, kjer živijo slovenske skupnosti v sosednjih državah in izseljenci, ter v ustreznih evropskih in mednarodnih okvirih. Zagotoviti mora, da se državljani in vsi prebivalci lahko vključujejo v sporazumevalne procese, ki jim omogočajo enakopravno sodelovanje v državni in mednarodni skupnosti, pridobivanje in menjavo znanja ter izpolnjevanje osebnih, poklicnih in kulturnih potreb. Cilj jezikovne politike je oblikovanje skupnosti samostojnih govorcev z razvito jezikovno oz. sporazumevalno zmožnostjo v slovenščini, kakovostnim in učinkovitim znanjem drugih jezikov, z visoko stopnjo jezikovne samozavesti in ustrezno stopnjo pripravljenosti za sprejemanje jezikovne in kulturne različnosti. Komisija ugotavlja, da je ocena sredstev pri posameznih ukrepih pripravljena na podlagi poročil realizacije preteklega nacionalnega programa. Predlog resolucije ne uvaja konkretnih zavez z neposrednimi finančnimi posledicami za državne proračune v obdobju njene veljavnosti, temveč predstavlja ocene potrebnih dodatnih finančnih sredstev za izvedbo predvidenih ukrepov, s katerimi naj bi zagotovili doseganje v njej postavljenih ciljev. Temeljni vir financiranja dejavnosti je v deležu rednih proračunskih sredstev za delovanje posameznih ministrstev in vladnih služb. Za izvedbo resolucije bodo finančna sredstva natančno opredeljena v letnih finančnih načrtih in načrtih dela, področnih strategijah, programih in akcijskih načrtih nosilcev ter drugih sodelujočih. Komisija pričakuje, da bodo nosilci posameznih ukrepov v obdobju veljavnosti te resolucije, upoštevajoč zaveze in prioritete, zagotavljali primeren obseg finančnih sredstev za njihovo izvajanje v okviru državnih proračunov ter si prizadevali za namenska evropska sredstva. Del sredstev za uresničevanje ciljev resolucije je predviden tudi v okviru javne službe zavodov s področja vzgoje in izobraževanja in ni posebej ovrednoten.

Komisija je bila seznanjena, da je pri oblikovanju resolucije sodelovalo tudi pristojno ministrstvo za izobraževanje in znanost. Pristojno ministrstvo ocenjuje, da je dokument pomemben z vidika ohranjanja in razvoja slovenskega jezika ter ohranjanja znanstvene odličnosti, vpeto v mednarodni kontekst, in razvoja slovenščine kot strokovnega in znanstvenega jezika.

Komisija se je seznanila tudi s stališčem Lektorskega društva, ki je že ob nastajanju besedila resolucije poudarilo, da je treba v okviru nacionalne jezikovne politike poskrbeti za ureditev dejavnosti lektoriranja in jezikovnega svetovanja na vseh možnih ravneh, saj je to pomemben dejavnik pri sooblikovanju slovenske jezikovne krajine, zlasti pa slovenščine v javnosti. Ker jezikovno svetovanje ni institucionalizirano v slovenistiki, čeprav je njegova primarna naloga skrb za jezikovno kulturo, ni institucionalizirano niti okolje, v katerem delujejo jezikovni svetovalci/uredniki in lektorji, kljub temu da je izjemnega pomena za kulturo in družbo ter ga potrebuje tudi gospodarstvo. V resoluciji je to le delno upoštevano. Konzorcij lektorskega, prevajalskih in tolmaških društev je Beli knjigi o prevajanju 2018 zbral posnetek stanja na področju dejavnosti specializiranih jezikovnih uporabnikov.

Vendar pa resolucija, ki sicer omenja jezikovno opremljenost in predvideva v obliki ukrepa jezikovno usposabljanje javnih uslužbencev, nikjer ne omenja sistemske skrbi za specializirane jezikovne uporabnike, ki so večinoma razpršeni zunaj institucij, prepuščeni prekarnosti in lastni invenciji. Zato je nujna raziskava o vplivu prekarizacije in neregularnosti specializiranih jezikovnih uporabnikov, praktikov (lektorji, jezikovni svetovalci, prevajalci, tolmači, jezikovni uredniki), na podobo standardne slovenščine. Na tej podlagi bi se potem oblikovale sistemske rešitve za usposabljanje in vseživljenjsko jezikovno izobraževanje za te poklicne profile. Izobraževanje se za zdaj izvaja izključno za sodne tolmače, za preostanek stroke pa bolj ali manj stihijsko skrbijo društva ali celo komercialni ponudniki, pri čemer ni nadzora na kakovostjo izobraževanja.

Komisija se je seznanila z mnenjem Zveze društev slepih in slabovidnih Slovenije, ki pozitivno ocenjujejo vključenost slepih in slabovidnih v resolucijo kot bralcev, obenem pa so izpostavili nekaj izzivov, katere bi bilo treba še nasloviti. Med drugim bi bilo treba pri različnih kulturnih razpisih zagotoviti posebno klavzulo o dostopnosti publikacij slepim in slabovidnim. Finančna sredstva za prilagajanje knjižnih naslovov oz. publikacij v oblike, dostopne slepim in slabovidnim, so zagotovljena le za pretvorbo 7% knjižne produkcije na trgu. Resolucija sicer omenja razvoj jezikovnih orodij, a v zvezi opozarjajo, da je za njih poleg razvoja pretvornikov v obliko, ki jo omogočajo tudi posebni pretvorniki bralnikov ekranov in ostalih mobilnih aplikacij, pomemben razvoj orodja, s katerimi se lahko manipulira s tehničnimi aparati ne preko senzorjev, ampak z govorom. Resolucija bi torej morala več pozornosti nameniti razvoju govornih orodij. Zveza opozarja tudi na problematiko dostopnosti šolskih gradiv za slepe in slabovidne otroke, ki so vključeni v inkluzivno izobraževanje. To vprašanje ni sistemsko urejeno in zato posledično ni financirano sistemsko, problemi dostopnosti do učbenikov, delovnih zvezkov in ostalih gradiv zveza sproti rešuje s pristojnim ministrstvom. Resolucija tudi ne omenja pripomočkov za dostopanje do slovenskega jezika, ki so sicer kot medicinsko tehnični pripomočku opredeljeni v zakonodaji, in so za slepe in slabovidne bistvenega pomena.

Komisija se je seznanila z vključenostjo Društva za jezikovno tehnologijo v nastajanje resolucije, ki združuje vse, ki se z raziskovalnega, pedagoškega in uporabniškega vidika ukvarjajo z jezikovnimi tehnologijami s poudarkom na slovenskem jeziku. Komisija se strinja z oceno društva, da je preživetje slovenskega jezika v hitrorastočem digitalnem okolju izrednega pomena in je obenem dolgoročno usodno pomembno za slovensko identiteto. Društvo izpostavlja, da v resoluciji manjka opredeljen odnos do vpetosti slovenskega jezika v korporativna svetovna spletna orodja, kjer je treba na nacionalni ravni spodbuditi razvoj ustreznih digitalnih platform v podporo slovenskemu jeziku – s tem se ukvarja tudi projekt Razvoj slovenščine v digitalnem okolju.

Člani komisije so v razpravi poudarili pomen ohranjanja in razvijanja slovenskega jezika po vsej izobraževalni vertikali. Pomemben je odnos do slovenskega jezika tudi na visokošolskih zavodih preko študijskih programov in na ravni vzpostavljanja meril za habilitacijo. Tako na visokošolskih kot na raziskovalnih institucijah je treba prispevati k razvoju slovenskega strokovnega in znanstvenega jezika, ki je eksistencialno povezan z ohranjanjem slovenske nacionalne identitete in razvojem slovenske družbe v prihodnosti. Za razvoj slovenskega jezika kot svetovnega jezika je nujna podpora slovenščini na tujih univerzah z izobraževanjem slovenskih

profesorjev in lektorjev, hkrati pa tudi podpora slovenskim jezikovnim programom za tuje študente, ki študirajo na slovenskih univerzah oz. visokošolskih zavodih. Komisija se pri tem zaveda, da prav vloga slovenskega jezika na visokošolskih institucijah predstavlja velik izziv za oblikovalce in odločevalce jezikovne politike oz. zakonodaje. Komisija ocenjuje, da je tudi stopnja državne suverenosti odvisna od prizadevanja za ohranitev in razvoj nacionalnega jezika oz. tudi od jezikovne raznolikosti, ki dodatno krepi suverenost in integriteto države. Pomembno je podpreti tudi vpetost slovenskega jezika v znanost, kjer je s pomočjo naprednih tehnologij mogoče razvijati visoko kakovostne in učinkovite jezikovne produkte, ki slovenskemu jeziku omogočajo preživetje v sodobnem, digitalnem svetu.

Komisija je sprejela (7 ZA, 0 PROTI) naslednji **s k l e p**:

- **Komisija podpira predlog resolucije.**

Za poročevalca je bil določen član komisije Janoš Kern.

AD 3)

Janoš Kern je predstavil pobudo, da komisija opravi razpravo za ureditev financiranja Botaničnega vrta Univerze v Ljubljani. Botanični vrt Univerze v Ljubljani že 211 let uspešno deluje na področju varovanja, raziskovanja in predstavitve rastlinja. Je naša najstarejša kulturno – izobraževalna in pedagoška ustanova ter kulturni spomenik državnega pomena in sodi med najpomembnejše botanične vrtove na svetu. Kljub temu se je zaradi neurejenega financiranja in kadrovske podhranjenosti znašel na robu preživetja. Predlagal je, da se na sejo povabi Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport, Ministrstvo za kulturo, Ministrstvo za okolje in prostor, Ministrstvo za gospodarstvo, Ministrstvo za kmetijstvo in Mestno občino Ljubljana.

Komisija je sprejela (7 ZA, 0 PROTI) naslednji **s k l e p**:

- **Problematika Botaničnega vrta bo uvrščena na naslednjo sejo komisije.**

Sekretarka
mag. Damijana Zelnik, l.r.

Predsednik
Branimir Štrukelj, l.r.